

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление №СОА22-РД11-686/30.06.2022 г. на зам.-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, на Л.Ц.Ц., с ЕГН \*\*\*\*\*, е наложена "глоба" в размер на 50 лв. на основание чл. 178е ЗДвП за нарушение на чл. 94 ал. 3 ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на НП, твърди се, че жалбоподателят не е извършил твърдяното нарушение, че уведомлението за съставен фиш е било поставено на автомобила в отсъствие на нарушителя, а жалбоподателят е оспорил така издадения му фиш, при което му е съставен АУАН, въз основа на който е издадено НП. При тези обстоятелства се счита, че задължение на актосъставителя е било да изиска от жалбоподателя да попълни декларация и/или да заяви по реда на чл. 188 ал. 1 ЗДвП дали именно той е управлявал и съответно паркирал автомобила на посочените във фиша дата и място. Правят се възражения за неясно описание на обективните признаци на нарушението в АУАН и НП, с като с това е ограничено правото на защита на жалбоподателя да разбере за какво деяние е санкциониран. Твърди се нарушение на чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН, поради липса на посочено точно място на извършване на нарушението – в коя част на улицата е извършено паркирането, на кой тротоар, от коя страна, в каква посока. Иска се цялостна отмяна на НП. Иска се допускане на двама свиетели. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява. Представява се от адв. К., която поддържа жалбата, като прави възражение за негодност на представените снимки като ВДС, тъй като отговарят на законовите изисквания. Ако съдът приеме, че същите могат да се ползват, то на същите е отразен №13 на ул. "Ангел Кънчев", а не №15, както е посочено в АУАН и НП. С тези съображения моли за отмяна на НП и за присъждане на направените разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрисконсулт А., която моли съда да потвърди изцяло НП. Нарушението е безспорно установено, като авторът на същия е именно жалбоподателя, а не друго лице. Не е необходимо някакво специално обозначение за забрана за паркиране, тъй като ЗДвП забранява паркирането върху тротоар с малки изключения, в които жалбоподателят не попада. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на това на жалбоподателя.

Доказателствата по делото са писмени и гласни.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и логическо единство във връзка с оплакванията в жалбата, приема за установено следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, в преклузивния срок. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА, като мотивите затова са следните.

***По делото е установена следната фактическа обстановка:***

На 13.05.2022 г. в 11:01 часа свидетелят Д.Д.В., на длъжност инспектор при „Център за градска мобилност“ ЕАД установил л.а. „Тойота Ленд

Крузер“ с рег. №\*\*\* на ул. „Ангел Кънчев“ №15 върху тротоара, на място неопределено за паркиране на ППС, като същият пречи за преминаването на пешеходци. Свидетелят В. съставил неприсъствен фиш Серия СО №9084488/13.05.2022 г. за глоба в размер на 50 лв. срещу собственика на автомобила – жалбоподателя Ц. за нарушение на чл. 94 ал. 3 ЗДвП, поради неправилно пракиране върху тротоар, поставил фиша на чистачката на автомобила и си тръгнал.

Жалбоподателят Ц. подал възражение срещу фиша с вх. №ВД-1214/16.05.2022 г. по описа на „Център за градска мобилност“ ЕАД. Свидетелят В. съставил на същия АУАН серия А №003033/08.06.2022 г., като в акта било посочено, че след подадено възражение срещу съставен фиш за налагане на глоба на основание чл.186 ал. 2 вр. [чл. 67 ал. 2 т. 1](#) и [чл. 189 ал. 1 ЗДвП](#).

Като възражение в самия акт, Ц. отразил: „Отразеното в АУАН по-горе не отговаря на обективната истина.“

В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН няма данни за постъпило писмено възражение срещу АУАН от страна на жалбоподателя.

Поради липса на каквато и да било конкретика изложена от жалбоподателя във възражението срещу фиша, поседвало издаването на АУАН, допълнителна проверка от страна на наказващия орган не била извършена и било издадено наказателно постановление №СОА22-РД11-686/30.06.2022 г.

***Въз основа на горната фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:***

АУАН е съставен от компетентно лице, видно от приложена заповед на кмета на Столична община №СОА-21-РД-95-62/11.03.2021 г. /л. 10 от делото/, с която на основание чл. 167 ал. 2 чл. 168 ал. 1 и чл. 189 ал. 1 ЗДвП определя "Център за градска мобилност" ЕАД /"ЦГМ" ЕАД/ за служба за контрол по смисъла на чл. 167 ал. 2 ЗДвП, а за административни органи, осъществяващи контрол чрез разпореждане на принудителни административни мерки, съставяне на АУАН, съгласно чл. 189 ал. 1 ЗДвП и налагане на глоби с фиш, съгласно чл. 186 ал. 1 и ал. 3 ЗДвП определя служителите от служба за контрол от "ЦГМ" ЕАД на длъжност "инспектор, контрол на паркирането" и "контрольор автомобилен транспорт, той и инспектор". От Заповед №РД-09-69/01.06.2021 г. е видно, че под №43 фигурира името на свидетеля актосъставител Д.Д.В..

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, съгласно

приобщената по делото заповед на Кмета на Столична община /л. 8 от делото/. НП е издадено в шестмесечния преклузивен срок по смисъла на чл. 34 ЗАНН.

Описанието на нарушението и в АУАН, и в НП е пълно и конкретно, като без значение е дали автомобилът на жалбоподателя е установен като паркиран на №13 или на №15 от ул.”Ангел Кънчев” в гр.София. Изрично е посочено както в АУАН, така и в НП, че мястото е тротоар и не е било определено за паркиране на МПС

В хода на съдебното следствие като свидетели са разпитани Д.Д.В., както и допуснатият по искане на жалбоподателя свидетел Ц.Л. Ц. – син на жалбоподателя.

Свидетелят В. - актосъставител, изцяло поддържа фактите, описани в акта, като заявява, че АУАН е съставен от него след оспорване на издаден неприсъствен фиш. Същият е категоричен, че на дата 13.05.2022 г. лично е установил паркиран на тротоара на ул.”Ангел Кънчев” л.а. „Тойота Ленд Крузер“ с рег. №\*\*\* - собственост на жалбоподателя. Свидетелят заявява, че е изготвил и снимков материал. Съдът кредитира показанията на този свидетел като обективни, дадени от очевидец на нарушението, без данни за заинтересованост и тенденциозно отношение към жалбоподателя.

Действително, по преписката са налични 3 бр. цветни снимки /л.25 до л.27 от делото/, но съдът няма да обсъжда същите като ВДС, тъй като не отговарят на изискванията на чл. 189 ал. 15 ЗДвП– не са изготвени с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, но това не променя извода, че фактите, описани в АУАН и НП се установяват от показанията на актосъставителя и фиш Серия СО №9084488/13.05.2022 г.

Що се отнася до показанията на свидетеля Ц.Л. Ц. в насока, че на процесната дата – 13.05.2022 г. той управлявал автомобила и го паркирал на тротоара, за да занесе лекарства на баща си, който живеел в близост, намерил фиша и го предал на жалбоподателя като собственик – съдът не кредитира същите. Те се опровергават изцяло от обстоятелството, че в подаденото Възражение срещу съставения фиш /л.9 от делото/, жалбоподателят не е въвел каквото и да било конкретно възражение срещу неправилността на фиша, още по-малко е посочил, че не той е извършителя на нарушението. Посочил е само „отразеното в уведомлението не отговаря на обективната истина.”. По този начин Ц. е отразил и при връчването на АУАН – „Отразеното в акта не отговаря на обективната истина.”, всъщност с оглед коректност съдът отбелязва, че дори във въззивната жалба липса конкретно оспорване авторството на нарушението и твърдение, че друго лице е нарушителя.

Съгласно чл. 94 ал. 3 ЗДвП, паркирането на тротоар е само едно изключение и то само на определените от собственика на пътя или

администрацията места/ респ, забранено е при липса на такова разрешение/, а доказателства, че има такова разрешение, не са ангажирани, напротив, събраха се гласни доказателства /чрез показанията на В./, че там паркирането не е било разрешено.

Разпоредбата на § 6 т. 6 ДР на ЗДвП дава легална дефиниция на понятието "тротоар" - изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци.

Нормата на чл. 94 ал. 3 ЗДвП не разрешава паркирането на тротоара, а само указва, че това е допустимо само за местата, определени от собственика на пътя при условията на разпоредбата, какъвто конкретния случай не е.

Съдът намира, че от доказателствата по делото се установява, че именно жалбоподателят, а не синът му е паркирал собствения си лек автомобил на тротора на ул.Ангел Кънчев №15

Дори и без свидетели-очевидци на това обстоятелство, свидетелят В. е възприел вече паркирания автомобил и на основание чл.188 ал.1 ЗДвП /"собственикът или този, на когото е предоставено МПС-во отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. "/ е съставил фиш именно на жалбоподателя. От редакцията на тази разпоредба се налага изводът, че когато се касае за нарушения като процесното, при които липсва свидетел на самото паркиране и не може да се установи кое конкретно лице е паркирало автомобила, се презюмира, че това е собственикът. Само, ако той изрично заяви пред контролния орган, че не той, а друго конкретно лице е управлявало автомобила и извършило нарушението, собственикът заявява този факт писмено под формата на декларация и в този случай АУАН се съставя на посоченото като водач лице. В противен случай и при липса на конкретно твърдение от собственика, че друго лице е управлявало МПС както в конкретния случай – жалбоподателят нито във възражението срещу фиша, нито дори впоследствие в съставения АУАН е посочил друго лице като водач на МПС, то именно той като собственик отговаря за извършеното нарушение. С оглед на това, правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя за извършеното нарушение.

Санкционната норма на чл. 178е ЗДП, предвижда наказание от 50 лв. до 200 лв. Наложеното административно наказание е в минималния предвиден от закона размер, при съобразяване целите на чл.27 ал.2 ЗАНН, поради което наказателното постановление като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено изцяло.

За така констатираното нарушение не се установиха предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, тъй като същото разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид, поради което не може да бъде квалифицирано като маловажен случай.

В тази връзка, наказателното постановление като правилно и законосъобразно следва да се потвърди изцяло.

При този изход на делото основателна е претенцията на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като искането е направено своевременно.

Възнаграждението следва да бъде определено в посочения размер в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 от ЗПП размер на 100 лв.